

Sygn. akt I Ca 136/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Włodzimierz Wójcicki
Sędziowie:	Anna Kacprzyk Andrzej Kordowski (spr.)
Protokolant:	Ewa Miciura

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy P.

przeciwko Gminie J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Łomży

z dnia 7 marca 2017 r. sygn. akt I C 1373/15

I. apelację oddala;

II. zasądza od pozwanej Gminy J. na rzecz powódki Gminy P. kwotę 450 złotych tytułem kosztów instancji odwoławczej.

Anna Kacprzyk W. A. K.

Sygn. akt I Ca 136/17

UZASADNIENIE

Powódka Gmina P. wniosła ostatecznie o zasądzenie od pozwanej Gminy J. kwoty 25.472,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 13.346,64 zł za okres od dnia 12.11.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 12.126,28 zł za okres od dnia 1.03.2016 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez powodową Gminę na edukację uczniów, pochodzących i zamieszkujących na terenie pozwanej Gminy.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazywała, że z pozwanej Gminy J. uczęszczało do Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej w D., mieszczącej się w Gminie P., czworo dzieci w miesiącach wrzesień 2014 r.- czerwiec 2015 r. Powyższe wiązało się z poniesieniem przez powódkę kosztów Obowiązek zwrotu kosztów poniesionych na edukację uczniów pochodzących spoza gminy, w której znajduje się szkoła spoczywał na gminie, której mieszkańcem jest uczeń, zgodnie z art. 79 a ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Mimo próby polubownego załatwienia sprawy, pozwana nie dokonała zapłaty żądanej kwoty, domagając się przedstawienia stosownego porozumienia. Natomiast z wyjaśnień MEN jak należy realizować art. 79a uso jednoznacznie wynika, że obowiązek ustawowy pokrywania kosztów wychowania przedszkolnego ucznia jest niepodważalny i nie zależy od innych dodatkowych czynności. Podstawą zapłaty są noty weryfikowane w oparciu o liczbę osób, na które przekazana jest dotacja.

Pozwana Gmina J. w odpowiedzi na pozew nie uznała powództwa wnosząc o jego oddalenie.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazała, że strony nie zawarły porozumienia o sposobie dokonywania rozliczeń z tytułu zwrotu wydatków związanych z utrzymaniem dziecka w oddziale przedszkolnym, które zwyczajowo jest zawierane między gminami i reguluje zakres udostępnianych informacji, tak aby strona zobowiązana do zwrotu wydatków mogła uczynić to z poszanowaniem dla należytego wydatkowania środków publicznych. Zdaniem pozwanej strona powodowa nie wykazywała nigdy jaki jest rzeczywisty koszt utrzymania dziecka w przedszkolu, a tylko taki koszt podlega zwrotowi. Nie było to wykonywaniem kontroli, o której wzmiankuje powód w pozwie, a wyłącznie oczekiwanie wykazania rzeczywistego kosztu utrzymania dziecka w przedszkolu. Powołany przez powoda przepis wprowadza determinanty obliczania należności dochodzonej przez powoda stanowiąc, iż opłata winna być pomniejszona o dotację, opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie. Pozwany nie ma wiedzy jaki jest rzeczywisty koszt utrzymania dziecka w szkole, dla której organem prowadzącym jest powód, oraz nie ma wiedzy o kosztach wyżywienia czy wpłatach rodziców. Powyższe finalnie nie pozwalało na ustalenie rzeczywistej kwoty należnej powodowi i zrealizowanie na jego rzecz zapłaty.

Wyrokiem z dnia 7 marca 2017r. Sąd Rejonowy w Łomży zasądził od pozwanej Gminy J. na rzecz powódki Gminy P. kwotę 25.472,92 zł (dwadzieścia pięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 13.346,64 zł za okres od dnia 12.11.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 12.126,28 zł za okres od dnia 1.03.2016 r. do dnia zapłaty; umorzył postępowanie w zakresie kwoty 47,08 zł. zasądził od pozwanej Gminy J. na rzecz powódki Gminy P. kwotę 6.844,83 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanej Gminy J. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu) kwotę 811,85 zł (osiemset jedenaście złotych osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił, że z Gminy J. do Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej w D. chodziło czworo dzieci w okresie wrzesień 2014r. - listopad 2014 r., za co Gmina J. wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 8.911,44 zł (k.-30). W miesiącu grudniu 2014 r. również uczęszczało do powyższego Oddziału Przedszkolnego 4 dzieci, za co powódka wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 2.970,48 zł (k.-28). Za miesiąc styczeń 2015 r. powódka wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 2.970,48 zł, za uczęszczanie do powyższego Oddziału Przedszkolnego 4 dzieci (k.-27). W dniu 16.03.2015 r. powódka wywiała notę korygującą do noty księgowej nr (...) (k.-26). Za miesiąc luty 2015 r. powódka wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 733,36 zł (k.-25), oraz za okres marzec-czerwiec 2015 r. wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 5.119,92 zł (k.-23), za uczęszczanie do powyższego Oddziału Przedszkolnego 4 dzieci.

W miesiącu wrześniu 2015 r. do Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej w D. uczęszczało 1 dziecko, oraz do przedszkola w Gminie P. uczęszczało 2 dzieci z Gminy J., za co powódka wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 1.726,74 zł (k.-62-63).

W miesiącu październiku 2015 r. do Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej w D. uczęszczało 1 dziecko, oraz do przedszkola w Gminie P. uczęszczało 2 dzieci z Gminy J. za co powódka wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 1.724,94 zł (k.-64-65).

W miesiącu listopadzie 2015 r. do Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej w D. uczęszczało 1 dziecko, oraz do przedszkola w Gminie P. uczęszczało 2 dzieci z Gminy J., za co powódka wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 1.781,06 zł (k.-66-67).

W miesiącu grudniu 2015 r. do Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej w D. uczęszczało 1 dziecko, oraz do przedszkola w Gminie P. uczęszczało 2 dzieci z Gminy J., za co powódka wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 1.818,96 zł (k.-68-70).

Pozwana Gmina J. nie uznawała powyższych not księgowych, domagając się przedstawienia szczegółów dokonanej przez Gminę P. kalkulacji oraz zawarcia stosownego porozumienia.

W ocenie sądu I instancji powództwo w zakresie sprecyzowanej ostatecznie kwoty 25.472,92 zł zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą roszczenia powódki był art. 79 a ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty, zgodnie z którym jeżeli do publicznego przedszkola lub publicznej innej formy wychowania przedszkolnego, prowadzonych przez gminę, uczęszcza uczeń niebędący jej mieszkańcem, gmina, której mieszkańcem jest ten uczeń, pokrywa koszty wychowania przedszkolnego tego ucznia w wysokości równej wydatkom bieżącym przewidzianym na jednego ucznia odpowiednio w publicznych przedszkolach lub publicznych innych formach wychowania przedszkolnego, prowadzonych przez gminę, w której uczeń uczęszcza do przedszkola lub innej formy wychowania przedszkolnego, pomniejszonym o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, a także o kwotę dotacji, o której mowa w art. 14d ust. 1, otrzymanej na ucznia przez gminę prowadzącą przedszkole lub inną formę wychowania przedszkolnego, do których uczęszcza uczeń.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż do szkół powodowej Gminy P. uczęszczało kilkoro dzieci, mających miejsce zamieszkania w pozwanej Gminie J.. Bowiem z Gminy J. do Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej w D. chodziło czworo dzieci w okresie wrzesień 2014 r.- czerwiec 2015 r., jedno dziecko w okresie wrzesień-grudzień 2015 r., oraz dwoje dzieci do Przedszkola w Gminie P. w okresie wrzesień-grudzień 2015 r.

Powódka wielokrotnie wystawiała noty obciążeniowe, na podstawie których żądała należności, podlegającej refundacji, na które składały się: koszty zatrudnienia personelu, bieżące koszty wydatkowane proporcjonalnie na uczniów (koszty zakupu materiałów i wyposażenia), zakupu pomocy edukacyjnych, energii, usług remontowych, usług obcych, usług telekomunikacyjnych, szkoleniowych). Planowane wydatki były korygowane comiesięcznie, zgodnie z wprowadzanymi zmianami, w tym kosztami otrzymanych dotacji.

Sąd Rejonowy na okoliczność ustalenia wysokości kosztów utrzymania jednego ucznia nie będącego mieszkańcem gminy powoda w Oddziale Przedszkolnym przy Szkole Podstawowej w D. oraz w Oddziale Przedszkolnym w P. za okres wrzesień - listopad 2014 r, grudzień 2014 r., luty 2015 r., marzec - czerwiec 2015 r., czerwiec - grudzień 2015 r. stosownie do treści art. 79 a ustawy o systemie oświaty dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości H. G..

Biegła w opinii z dnia 6.07.2016 r. (k.-175-191) do powyższych ustaleń przyjęła, w roku 2014 – wydatki bieżące jednostek budżetowych: 401 do 418, 420 do 430, 432 do 470, 472, 474 do 478, 481, 482, 488 do 490 i 493 do 498, wydatki majątkowe: 601, 602, 605 do 608, 611 do 614, 616 do 624, 626 do 633, 641 do 643, 651 do 658, 661 do 667 i 680, w roku 2015: wydatki bieżące jednostek budżetowych: 400 do 430, 432 do 434, 436, 438 do 470, 472 do 478, 481, 488 do 491 i 492 do 498 oraz wydatki majątkowe: 601 do 602, 605 do 608, 611 do 614, 616 do 633, 641 do 643, 651 do 658, 661 do 667 i 680. W skład przedmiotowych wydatków wchodziły: koszty wynagrodzeń z narzutami, zakup energii, zakup materiałów i wyposażenia, pomocy dydaktycznych, usługi telekomunikacyjne, usługi dostępu do sieci Internet, usługi remontowo-konserwacyjne, koszty szkoleń, zakup usług pozostałych (głównie monitoring, wywóz nieczystości). Z rozliczanych kosztów wyłączono koszty dotyczące usług od innych jednostek samorządu terytorialnego.

Biegła wskazała, iż zgodnie z art. 11 ustawy z 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych ustaw kwota roczna dotacji na każde dziecko, bez względu na czas przebywania dziecka w przedszkolu lub innej formie

wychowania przedszkolnego wynosiła: w roku 2014 – 1.242 zł, w 2015 r. – 1.273 zł. Powodowa Gmina przy ustalaniu wysokości obciążenia kosztami utrzymania ucznia będącego mieszkańcem gminy pozwanego uwzględniała koszty z rozdziału: (...) – szkoły podstawowe (koszty wspólne szkół i oddziałów przedszkolnych), (...) – oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, (...) – przedszkola, (...) – koszty stołówki (przedszkole). Do kalkulacji kosztów zdaniem biegłej, powinny zostać doliczone wydatki z rozdziałów: (...) – zespół obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół (obsługa (...) w P., w tym koszty zatrudnienia pracowników, zakupu materiałów biurowych, programów do obsługi finansowo-księgowej), (...) – doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli, które wpływają na wzrost kosztów utrzymania jednego ucznia będącego mieszkańcem Gminy powoda.

W oparciu o powyższe biegła ustaliła, iż koszt utrzymania uczniów nie będących (...) w okresie wrzesień 2014 r.- grudzień 2015 r. według wariantu I z uwzględnieniem kosztów z rozdziału: (...) – szkoły podstawowe (koszty wspólne szkół i oddziałów przedszkolnych), (...) – oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, (...) – przedszkola, (...) -koszty stołówki (przedszkole) wynosi 21.004,30 zł, oraz według wariantu II z uwzględnieniem kosztów z powyższych rozdziałów oraz dodatkowo z rozdziałów: (...) – zespół obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół (obsługa (...) w P., w tym koszty zatrudnienia pracowników, zakupu materiałów biurowych, programów do obsługi finansowo-księgowej), (...) – doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli wynosi kwotę 22.413,12 zł.

Biegła w opinii uzupełniającej z dnia 30.08.2016 r. (k.-220-227) dodatkowo ustaliła koszt utrzymania uczniów nie będących (...) z uwzględnieniem kosztów w miesiącach lipiec-sierpień 2015 r., zgodnie z wnioskiem pełnomocnika powódki, w wariantcie I za okres wrzesień 2014 r.- grudzień 2015 r. z uwzględnieniem kosztów z rozdziału: (...) – szkoły podstawowe (koszty wspólne szkół i oddziałów przedszkolnych), (...) – oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, (...) – przedszkola, (...) -koszty stołówki (przedszkole) na kwotę 23.884,50 zł, oraz według wariantu II z uwzględnieniem kosztów z powyższych rozdziałów oraz dodatkowo z rozdziałów: (...) – zespół obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół (obsługa (...) w P., w tym koszty zatrudnienia pracowników, zakupu materiałów biurowych, programów do obsługi finansowo-księgowej), (...) – doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli na kwotę 25.472,92 zł.

Ponadto biegła w opinii uzupełniającej ustnej, złożonej na rozprawie w dniu 22.02.2017 r. wyjaśniła, iż w trakcie badania dokumentacji w szkole, szkoła podniosła, że są również i wydatki bieżące z pozycji 80114 i 80146. Art. 236 ustawy o Finansach Publicznych precyzuje co zalicza się do wydatków bieżących tj. wydatki budżetowe, które nie są wydatkami majątkowymi. Te dwie pozycje nie mieszczą się w pozycji wydatków inwestycyjnych i dlatego sporządziła 2 wersje opinii. Nie analizowała art. 70 a ust.1 Karty Nauczyciela. Powyższy przepis ustawy o systemie oświaty nie określa dokładnie co oznacza pojęcie „wydatki bieżące” i na tym się opierała. Posiadała wielkości do ustalenia pozycji 80114 i 80146. Wynikają one ze sprawozdawczości planu budżetu. W trakcie badania poszczególnych pozycji badała co mieści się pod danymi pozycjami i księgowo wskazała na te dwie dodatkowe pozycje. Wcześniej akta sprawy uniemożliwiały sporządzenie jakiegokolwiek opinii bo nie było danych. Dopiero po uzupełnieniu dokumentów, w trakcie ich badania, ustalając wydatki i tytuły jakie są zawarte w sprawozdawczości, ujęła te pozycje, które uważała, że są wydatkami bieżącymi. Te dwie pozycje są związane z działalnością szkół i wpływają na podwyższenie kosztów. Art. 79a nie mówi, że są to koszty bezpośrednio związane z działalnością oświatową. W trakcie analizy poszczególnych pozycji wyszły te dwie dodatkowe. Dopiero później zorientowała się, że szkoła nie miała uwzględnionych tych pozycji. Badała jakie wydatki związane są z utrzymaniem tej szkoły. Powodowa szkoła przedstawiła wcześniejsze rozliczenie, w których nie było tych dwóch pozycji. Badała sprawozdania (...), w których są wyszczególnione wydatki z tych dwóch pozycji. Poprosiła o te dokumenty i takie jej przygotowano. Wzięła po uwagę dzieci z całej Gminy i wszystkich nauczycieli. To był tylko narzut tych kosztów ogólnie, a nie faktycznie poniesionych we wszystkich szkołach Gminy. Pozostałe pozycje są księgowane w odpowiednich działach i paragrafach, dotyczących konkretnych placówek, a doskonalenie nauczycieli było wskazane ogólnie do całej Gminy. Przyjęła podzielnik co do liczby uczniów całej Gminy. W wersji II opinii ustalone są koszty pośrednie dotyczące całej Gminy. Ilość tych zbiorczych danych podzieliła przez ilość tych wszystkich uczniów w Gminie i pomnożyła przez ilość uczniów w tych dwóch jednostkach. Zespół (...) ma pośredni związek z wychowaniem przedszkolnym ucznia bo musi być księgowo w takiej jednostce. Nie tylko szkoły składają się na funkcjonowanie Gminy. Jeżeli księgowo zajmują się księgowaniem szkół to miernikiem podziału powinna być ilość uczniów w szkole.

Biorąc powyższe ustalenia pod uwagę w ocenie Sądu należało przyjąć, iż wysokość kosztów utrzymania jednego ucznia nie będącego mieszkańcem gminy powoda w Oddziale Przedszkolnym przy Szkole Podstawowej w D. oraz w Oddziale Przedszkolnym w P. za okres wrzesień - listopad 2014 r., grudzień 2014 r., luty 2015 r., marzec - czerwiec 2015 r., czerwiec - grudzień 2015 r. powinny być ustalone według wariantu II uzupełniającej opinii biegłej z dnia z dnia 30.08.2016 r. (k.-220-227) na kwotę 25.472,92 zł.

Wynika to z treści art. 79 a ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty, będącego podstawą roszczenia powódki mowa jest o wydatkach bieżących przewidzianych na jednego ucznia odpowiednio w publicznych przedszkolach lub publicznych innych formach wychowania przedszkolnego, prowadzonych przez gminę, w której uczeń uczęszcza do przedszkola lub innej formy wychowania przedszkolnego.

Zgodnie zaś z art. 124 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240) wydatki bieżące jednostek budżetowych obejmują: wynagrodzenia i uposażenia osób zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych oraz składki naliczane od tych wynagrodzeń i uposażeń; zakupy towarów i usług; koszty utrzymania oraz inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych i realizacją ich statutowych zadań; koszty zadań zleconych do realizacji jednostkom zaliczanym i niezaliczanym do sektora finansów publicznych, z wyłączeniem organizacji pozarządowych.

Dlatego też w świetle powyższych przepisów ustawy należało przyjąć, iż przy ustalaniu wysokości kosztów utrzymania ucznia będącego mieszkańcem gminy pozwanego powinny być uwzględnione koszty z rozdziału: (...) – szkoły podstawowe (koszty wspólne szkół i oddziałów przedszkolnych), (...) – oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, (...) – przedszkola, (...) – koszty stołówki (przedszkole), (...) – zespół obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół (obsługa (...) w P., w tym koszty zatrudnienia pracowników, zakupu materiałów biurowych, programów do obsługi finansowo-księgowej), (...) – doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli, które należy zaliczyć do wydatków bieżących jednostek budżetowych, stosownie do art. 124 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tak Mateusz Pilich w komentarzu do Ustawy o systemie oświaty, wyd. VI). Zdaniem Sądu wydatki te wpływały na wzrost kosztów utrzymania jednego ucznia będącego mieszkańcem powodowej Gminy, a jednocześnie stanowią odzwierciedlenie realnego kosztu edukacji ucznia. Koszty zatrudnienia pracowników, w tym dotyczące doksztalcania i doskonalenia nauczycieli obejmują w zasadzie wszystkich pracowników, w tym nauczycieli nauczających w oddziałach przedszkolnych czy przedszkolach. Z tych względów wydatki te powinny proporcjonalnie powiększać realne koszty edukacji uczniów, a które powinna zwrócić pozwana Gmina.

Ponadto zdaniem Sądu literalne brzmienie art. 79a ustawy o systemie oświaty nie wskazywało na konieczność zawarcia między danymi gminami porozumienia w sprawie refundacji kosztów utrzymania uczniów, spoza danej gminy. Kwestia porozumień jest jedynie postulowana w praktyce, celem wypracowania między gminami kompromisu i ustalenia szczegółów rozliczenia kosztów utrzymania uczniów. Porozumienie międzygminne nie jest zaś przesłanką konieczną do ubiegania się o zwrot kwoty przez gminę, w której naukę pobiera uczeń, zamieszkujący w innej gminie. Porozumienia międzygminne stosuje się jedynie w przypadku, gdy gmina powierzyła innej (np. sąsiedniej) określone zadanie publiczne. Gmina wykonująca to zadanie przejmuje prawa i obowiązki związane z powierzonym jej zadaniem. W zamian gmina przekazująca to zadanie ma obowiązek udziału w kosztach jego realizacji (art. 74 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym). Przekazywane, na podstawie porozumienia, środki klasyfikowane są właśnie w ww. § 2310. Brak porozumienia nie wyklucza obowiązku zwrotu kosztów utrzymania uczniów, poniesionych przez Gminę, w okręgu której uczęszczają dani uczniowie.

Dlatego też biorąc powyższe pod uwagę pozwana Gmina J. zobowiązana jest do zwrotu na rzecz Gminy P. kosztów utrzymania uczniów, uczęszczających do przedszkoli i punktów przedszkolnych zamieszkujących na terenie Gminy J. w łącznej kwocie 25.472,92 zł. Kwota ta obejmowała realne koszty edukacji uczniów, obliczonych na podstawie danych z klasyfikacji wydatków i dochodów oraz uwzględniających otrzymane przez Gminę dotacje.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 79 a ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty orzekł jak w pkt I sentencji orzeczenia.

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 476 kc w zw. z art. 481 kc. Odsetki od kwoty 13.346,64 zł zasądzono od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz od kwoty 12.126,28 zł od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

W związku z cofnięciem pozwu w zakresie kwoty 47,08 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, Sąd umorzył postępowanie w zakresie powyższej kwoty, zgodnie z art. 203 § 1 kpc w zw. z art. 355 § 1 kpc.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, na które składa się opłata od pozwu w kwocie 668 zł, opłata od rozszerzonego powództwa w kwocie 609 zł, koszty opinii biegłej w kwocie 700 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 4.800 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Apelację od wyroku złożyła pozwana Gmina J. zaskarżając go w części, tj. w zakresie pkt I co do kwoty 1.628,42 zł należności głównej oraz odsetek w całości; co do punktu III i IV w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

1. naruszenie art. 79a ustawy z dnia 07.09.1991 r. o systemie oświaty w zw. z art. 210 § 3 k.p.c., art. 217 § 2 k.p.c., art. 227 k.p.c., art. 233 § k.p.c. poprzez poczynienie wadliwych ustaleń faktycznych a w konsekwencji dokonanie wadliwej wykładni i zastosowania normy prawnej, pominięcie dowodów wykazujących podstawę faktyczną stanowiska pozwanego, a w konsekwencji nierozważenie całokształtu okoliczności sprawy, przy jednoczesnym oparciu rozstrzygnięcia na dowolnych ustaleniach, poprzez przyjęcie, że pozwana Gmina J. obowiązana jest pokryć koszt doskonalenia zawodowego nauczycieli i koszt organizacji oraz funkcjonowania Zespołu (...) w powodowej Gminie podczas gdy wydatki te nie stanowią kosztów wychowania przedszkolnego w rozumieniu art. 79a ustawy o systemie oświaty;

2. naruszenie art. 481 kc w zw. z art. 210 § 3 k.p.c., art. 217 § 2 k.p.c., art. 227 k.p.c., art. 233 § k.p.c. poprzez wadliwe ustalenie i przyjęcie, że pozwana Gmina J. pozostawała w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia pieniężnego podczas gdy jego prawidłowe i precyzyjne ustalenie nastąpiło dopiero w toku procesu, a więc odsetki winny być zasądzone od daty wydania wyroku;

3. naruszenie art. 98 § 1 kpc poprzez jego zastosowanie i naruszenie art. 100 kpc oraz art. 102 kpc poprzez jego niezastosowanie co polegało na tym, że Sąd I instancji wadliwie zastosował rozstrzygnięcie o kosztach w oparciu o wynik procesu podczas gdy kosztami winna być obciążona powódka. Powodowa Gmina dopiero w toku procesu okazała żądane przez pozwaną dokumenty, które mogły pozwolić na aprobatę żądanej płatności przez pozwaną, dopiero w toku procesu dzięki opinii biegłej ustalono stan dochodzonej należności, tych informacji żądała pozwana na etapie przedsądowym w oparciu o art. 18 b) ustawy z dnia 17.12.2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych i gdyby były udostępnione, nie zaistniałaby potrzeba sądowego dochodzenia roszczeń.

Mając powyższe na uwadze wniosła o:

1) zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Łomży I Wydziału Cywilnego z dnia 07.03.2017 r. sygn. I C 1373/15 poprzez: oddalenie powództwa co do kwoty 1.628,42 zł należności głównej, zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od kwoty 23.844,50 zł za okres od dnia 07.03.2017 r. do dnia zapłaty i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.800 zł oddalając w pozostałym zakresie żądanie zasądzenia kosztów procesu nakazując jednocześnie pobrać od powódki kwotę 811,85 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

2) zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję;

ewentualnie o

1) uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Łomży i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji;

2) zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Sąd Okręgowy w Łomży zważył co następuje.

Apelacja jest niezasadna. Sąd I instancji w sposób szczegółowy ustalił stan faktyczny, który sąd odwoławczy przyjął za własny, bez konieczności jego uzupełniania. Również dokonana wykładnia prawa była prawidłowa i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych.

Zarzut apelacji dotyczący naruszenia prawa materialnego w szczególności art. 79a ustawy z dnia 07.09.1991 r. o systemie oświaty poprzez poczynienie wadliwych ustaleń faktycznych a w konsekwencji dokonanie wadliwej wykładni i zastosowania normy prawnej, przy jednoczesnym oparciu rozstrzygnięcia na dowolnych ustaleniach, poprzez przyjęcie, że pozwana Gmina J. obowiązana jest pokryć koszt doskonalenia zawodowego nauczycieli i koszt organizacji oraz funkcjonowania Zespołu (...) w powodowej Gminie podczas gdy wydatki te nie stanowią kosztów wychowania przedszkolnego w rozumieniu art. 79a ustawy o systemie oświaty nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy, przede wszystkim, zwrócić uwagę na fakt, że ferując orzeczenie, sąd I instancji oparł się na dowodzie z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz komentarzu M. P. do Ustawy o systemie oświaty. Wynika z nich jednoznacznie, że pozwana gmina zobowiązana była do pokrycia tych kosztów, biorąc również pod uwagę wykładnię art. 124 i art. 236 ustawy o Finansach Publicznych. Analiza tych przepisów, zdaniem Sądu Okręgowego nie może budzić wątpliwości. Wysokość tych kosztów została również ustalona we właściwy sposób, dlatego też bezspornym jest obowiązek pozwanej do ich uiszczenia na rzecz strony powodowej.

Nie doszło również do naruszenia art. 481 kc poprzez wadliwe ustalenie i przyjęcie, że pozwana Gmina J. pozostawała w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia pieniężnego podczas gdy jego prawidłowe i precyzyjne ustalenie nastąpiło dopiero w toku procesu, a więc odsetki winny być zasądzone od daty wydania wyroku.

Sąd Rejonowy ustalił termin ustawowych odsetek od kwoty 13.346,64 zł za okres od dnia 12.11.2015 r. / daty doręczenia odpisu pozwu/ do dnia 31.12.2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 12.126,28 zł / tj. daty doręczenia rozszerzonego powództwa /za okres od dnia 1.03.2016 r. do dnia zapłaty. Strona pozwana od dnia doręczenia pozwu pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. Należy podkreślić, iż powodowa gmina wielokrotnie wzywała pozwaną do uiszczenia wierzytelności, jednakże ta odmawiała. Zdaniem sądu odwoławczego otrzymanie odpisu pozwu, a później rozszerzonego powództwa, przez stronę jest terminem, od którego należy liczyć ustawowe odsetki, bowiem prawo wierzyciela do żądania od dłużnika zapłaty odsetek za czas opóźnienia w wykonaniu świadczenia pieniężnego nie jest uzależnione ani od wykazywania po stronie wierzyciela szkody wynikłej z opóźnienia, ani przyczynami zależnymi od dłużnika zachowania noszącego znamiona winy. Dłużnik przed zapłatą odsetek z tytułu opóźnienia nie może się bronić tym, że opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.

W sposób prawidłowy sąd I instancji dokonał rozliczenia kosztów procesu stosując art. 98 kpc, brak jest bowiem jakichkolwiek okoliczności, które byłyby podstawą uwzględnienia przesłanek, o których jest mowa w art. 102 kpc. Działania strony pozwanej były podstawą wytoczenia przedmiotowego powództwa, gdyż odmawiała ona spełnienia świadczenia na drodze pozasądowej. Wdanie się w spór spowodowało, iż pozwana stosowanie do wyniku procesu winna ponieść z tego tytułu wszelkie poniesione w trakcie postępowania koszty.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w Łomży uznał, iż uzasadnienie apelacji stanowi polemikę z oceną prawną zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie wskazuje na nowe dowody i okoliczności, które mogłyby być podstawą zmiany stanowiska i oceny prawnej przedstawionej przez Sąd Rejonowy, dlatego też na podstawie art. 385 kpc apelacja została oddalona, a pozwana obciążona została kosztami postępowania odwoławczego w całości.

Anna Kacprzyk W. A. K.